

III Всеукраїнська студентська науково - технічна конференція "ПРИРОДНИЧІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ"

УДК 947.084

Стандрет А. – ст. гр. КТ-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ
ЯК СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ**

Науковий керівник: Косянчук Л.Г.

Час владитства митрополита Шептицького припадає на один з найцікавіших періодів історії українського народу. Це час всесвітньої війни та її наслідків. Тому Митрополит, пам'ятаючи, що він очолює бездержавний народ, змушений бути свідомим своєї політичної відповідальності перед ним.

Аналізуючи політичний портрет митрополита Шептицького виникає питання: чи було так зване «навернення» Шептицького - залишення ним польської культури на користь української, латинського обряду на користь візантійського – кроком ширим та чи не був цей крок частиною якоїсь політичної гри?

Митрополит Шептицький став головним провідником української ідеї, принаймні таким його бачили сучасники, часто навіть заангажовані проти нього особисто.

Митрополит прагнув за будь-яку ціну об'єднання українських земель, а отже і української нації, що мало б посилити її в очах європейських народів. Він мав також розроблену стратегію пропагування української ідеї на чужих територіях, котрі заселяли українці.

Бачення «католицизму» митрополитом Шептицьким радикально відрізнялося від поглядів співбратів – латинських єпископів, що розуміли його крізь призму польського націоналізму. Проте позиція Шептицького набагато десятиліть випереджувала ідеї сучасників, що підкреслює в його особистості чоловіка надзвичайної культури. У своїх поглядах щодо устрою Російської України митрополит повертається до давніх українських традицій.

На думку митрополита свобода совісті у школах західної України є *«так інтерпретована, що школа в'яже свободу дітей, які хочуть перед наукою помолитися, караючи за молитву»*. Митрополит, як опікун української молоді, вважає своїм обов'язком змінити таке відношення до освіти і виховання дітей.

Митрополит не підтримував ідеї приєднання Східної Галичини до Генерал-губернаторства, пояснюючи негативні наслідки цього об'єднання.

В боротьбі за незалежну Україну народ визнавав своїм керівником саме Митрополита Шептицького, в чому можна переконатись з заяви Української Національної ради: *«Українська Національна Рада, очолена Президентом Митрополитом графом Шептицьким, є під теперішню хвилю політичним заступником українського народу в Галичині.»*

Як голова церкви і духовний пастир, в часи німецької окупації, митрополит бачив згубний вплив зростаючого терору, деморалізацію суспільства, а найголовніше – насильство, яке охоплювало його власний народ.

Митрополит Шептицький підтримував організацію української дивізії СС «Галичина». В ній він вбачав воєнне ядро майбутньої незалежної України.

Діяльність митрополита Шептицького доводить, що духовний лідер у роки важких випробувань, як і церква загалом, має підтримувати свій народ, не тільки вселяючи у нього віру, а й активно допомагаючи у політичних справах.